

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea

Str. General Magheru nr. 17
Râmnicu Vâlcea
Tel : +0250 737777
Fax : +0250 737620
e-mail : date.valcea.vl@mfinante.ro

DECIZIA nr. X din 12.X.2010

privind modul de soluționare a contestației formulate de X din Rm. Valcea înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. X/ 28.X.2010 completata sub nr.X/05.X.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Activitatea de Inspectie Fiscala Valcea cu adresa nr. X/ 06.X.2010 asupra contestației formulate de X înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. X/ 28.X.2010.

Contestația are ca obiect suma de **X lei** stabilită prin Decizia de impunere nr. X/ 18.X.2010 și Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. X/ 18.X.2010, anexă la aceasta, comunicate la data de **18.X.2010**, conform adresei de inaintare, existenta în copie la dosarul cauzei, reprezentand:

- taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar X lei;
- accesorii aferente taxei pe valoare adăugată X lei.

Contestația este semnată de dl.X, confirmată cu ștampila .

Petenta a respectat termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003, republicată la data de 31.07.2007, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 alin.(1) și art. 209, alin.(1), lit.a) din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de X înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. X/ 28.X.2010.

Procedura legala fiind îndeplinită s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petentul contestă Decizia de impunere nr. X/ 18.X.2010 emisa de Direcția Generala a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, prin care s-a stabilit în sarcina sa TVA suplimentara in suma de X lei și accesorii in suma de X lei, motivând următoarele :

Potentul considera ca "masura stabilita" de incadrare a acestuia ca platitor de TVA din anul 2007, in baza art.152, alin.(4) si (5) din Codul fiscal prin decizia de impunere nr.X/18.X.2010 este in afara cadrului legal si solicita anulara acesteia intrucat nu se face vinovat de necunoasterea acestor prevederi, suplimentare celor de la alin.(1) al aceluasi articol.

In anul 2007, cu ocazia infiintarii activitatii, petentul si-a procurat unele capitole din Codul fiscal care erau aplicabile activitatii acestuia, printre care si capitolul XIII: Obligatii. Inregistrarea persoanelor impozabile in scopuri de TVA.

Astfel, citind acest capitol, petentul arata ca textul la care se refera activitatea lui este cel de la art.153, alin.(1), lit.b), care, in opinia lui face o trimitere precisa la art.152, alin.(1) si nu la intregul art.152 sau la alte aliniate ale acestuia pentru aflarea plafonului de scutire de TVA.

B. Din actul administrativ fiscal contestat rezultă următoarele:

X, are sediul in X, str. X, nr. X, bl. X, sc. X, ap. X, jud. Valcea, functioneaza in baza Certificatului de atestare tehnica nr.X/13.X.1996 emis de Ministerul Lucrarilor Publice si Amenajarea Teritoriului Bucuresti, are CUI nr. X, atribut fiscal RO din data de 01.X.2008 si are ca obiect de activitate "Activitati de inginerie, expertize si consultanta tehnica legate de acestea", cod CAEN 7112.

Potentul a facut obiectul unei inspectii fiscale ale caror constatari s-au materializat prin raportul de inspectie fiscala nr. X/18.X.2010 si decizia de impunere nr.X/18.X.2010, din care rezulta urmatoarele:

In ceea ce priveste TVA, aceasta a fost verificata in temeiul dispozitiilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si ale HG nr.44/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pe perioada 01.11.2007 - 31.03.2010.

Operatorul economic s-a infiintat la data de 05.X.2007 si a realizat o cifra de afaceri, pana la data de 31.12.2007, in valoare de X lei, depasind plafonul de scutire prevazut de art.152 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Astfel, organul de inspectie fiscala a precizat ca operatorul economic a depasit plafonul pentru inregistrarea in scopuri de TVA in cursul lunii septembrie 2007 si prin urmare avea obligatia sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA incepand cu data de 01.11.2007, potrivit dispozitiilor art.152, alin.(4) si (5) din Legea nr.571/2003.

Astfel, pentru perioada 01.11.2007 - 30.07.2008, in care operatorul economic nu s-a inregistrat in scopuri de TVA, organele de inspectie fiscala au calculat TVA de plata in suma de X lei si majorari aferente in suma de X lei.

II. Luând în considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivațiile invocate de petent, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă suma totală de **X lei**, reprezentând taxa pe valoare adăugată și accesorii aferente, stabilita de organele de inspectie fiscala, este legal datorată de X din Rm. Valcea.

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Valcea se poate pronunta pe fondul cauzei in conditiile in care in decizia de impunere contestata, pentru TVA si accesoriiile aferente nu sunt precizate motivele de fapt si de drept corespunzator faptei constatate.

În fapt, X a desfasurat activitate de inginerie, expertize si consultanta tehnica legate de acestea, iar verificarea in ceea ce priveste TVA s-a efectuat pentru perioada 01.11.2007 - 31.03.2010.

Potentul nu a fost inregistrat in scopuri de TVA, iar potrivit activitatii desfasurate, in luna septembrie 2007 a depasit plafonul de scutire al taxei, prin inregistrarea veniturilor totale in suma de X lei.

Plafonul de scutire a fost stabilit proportional cu perioada ramasa de la infiintare si pana la sfarsitul anului, conform prevederilor art.152 , alin (1) si (5), lit b) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Astfel, ca urmare a depasirii plafonului de scutire la data de 30.09.2007, organele de inspectie fiscala au stabilit ca persoana fizica avea obligatia sa solicite in termenul prevazut de lege inregistrarea in scopuri de TVA.

Avind in vedere cele de mai sus s-a constatat ca petentul este platitor de TVA incepind cu luna noiembrie 2007 si au stabilit TVA suplimentara in suma de X lei si majorari aferente in suma de X lei.

In raportul de inspectie fiscala (RIF) nr.X/18.X.2010, intocmit de organele de inspectie fiscala, temeiul de drept avut in vedere la stabilirea debitelor suplimentare, in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata este Legea 571 /2003 privind Codul Fiscal, republicata, respectiv, art.152, alin (4), (5) si (6); art.127, alin.(1) si (2); art.140, alin.(1); art.137, alin.(1), lit.a) si alin.(2), lit.a), precum si punctul 24, alin.(1) si (2) din HG 44/2004, pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Pentru majorarile de intarziere aferente debitului suplimentar reprezentand Taxa pe valoarea adugata, in raportul de inspectie fiscala au fost mentionate, ca temei de drept, dispozitiile art.119 si art.120 din OG 92/2003, republicata, privind codul de procedura fiscala.

In decizia de impunere nr.X/18.X.2010, privind obligatiile fiscale suplimentare de plata, ce reprezinta titlu de creanta susceptibil de a fi contestat, pentru debitul suplimentar in suma totala de X lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata si accesorii, la punctul 3.1.1. "Motivul de fapt" nu sunt facute mentiuni dacat referitoare la taxa pe valoarea adaugata, nu si la accesoriile calculate pentru aceasta, iar la pct.3.1.2 "Temeiul de drept" este mentionat " art.152, alin.(4) si (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare", fara a fi precizate si celelalte dispozitii legale care au stat la baza constituirii diferentei suplimentare de TVA.

În drept, art. 43, alin. (2), lit. e) si f) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala precizeaza elementele obligatorii pe care actul administrativ fiscal trebuie să le contina, astfel :

“ Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente :[...]

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept; [...]"

În acest sens, OMEF nr.149/2007 privind aprobarea formularului "Decizie de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente în mod individual si/sau într-o forma de asociere", modificat la data de 27.08.2007 de Ordinul 1046, la Anexa 5 - Instrucțiuni de completare a formularului "*Decizie de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente în mod individual si/sau într-o forma de asociere*" precizează :

*"Punctul 3.1.1: se va înscrie detaliat modul în care contribuabilul a efectuat si a tratat din punct de vedere fiscal o operatiune patrimoniala si prezentarea consecintei fiscale. **Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligatia fiscala principala, cât si pentru accesoriile calculate pentru aceasta.**"*

"Punctul 3.1.2: se va înscrie detaliat si clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevazute de lege, cu prezentarea concisa a textului de lege pentru cazul constatat. Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligatia fiscala principala, cât si pentru accesoriile calculate la aceasta."

Potrivit prevederilor legale invocate anterior, se reține că în decizia de impunere contestată, pentru debitul suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adăugată, trebuie înscris detaliat modul în care contribuabilul a efectuat și a tratat din punct de vedere fiscal operațiunile economice, precum și prezentarea consecințelor fiscale, iar motivul de fapt trebuia înscris atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesorii, precum și actul normativ, articolul, celelalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege, atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.

Așa cum rezultă din Decizia de impunere nr.X/18.X.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente, la pct. 3.1.1." Motivul de fapt " sunt făcute mențiuni referitoare doar la obligația fiscală principală, nu și la accesoriile calculate pentru aceasta, iar la pct. 3.1.2. " Temeiul de drept ", organele de inspectie fiscală nu au efectuat încadrarea faptei constatate având în vedere toate dispozițiile legale care au stat la baza constituirii diferenței suplimentare de TVA, deși în raportul de inspectie fiscală acestea au fost menționate în mare parte, cu excepția punctului 62, alin.(2), lit.b) din Normele de aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, operabil în speta, care stipulează următoarele :

"(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.[...]"

Similar s-a procedat și în cazul accesoriilor calculate pentru TVA stabilită suplimentar, organele de inspectie fiscală nefăcând nicio mențiune în decizia de impunere nr. X/18.X.2010, deși acestea au fost înscrise ca și cuantum la punctul 3.1.

Așa cum rezultă din actul normativ menționat, respectiv OMEF nr.149/2007, atât în ceea ce privește motivele de fapt, cât și în ceea ce privește temeiul de drept acestea trebuie completate detaliat și în clar.

Din cele de mai sus se reține că *organele de inspectie fiscală aveau obligația să precizeze în decizia de impunere contestată, modul în care petentul a efectuat operațiunile economice, precum și influențele și consecințele fiscale, prin încadrarea acestora pe articolul de lege încălcat de acesta.*

În atare situație, organele de soluționare a contestației rețin că în speta sunt incidente prevederile art. 213 alin.1) și 5) din OG 92/2003, republicată la data de 31.07.2007, privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora : **"1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării .[...]"**

5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată ca acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei."

Întrucât prin actul administrativ contestat, respectiv Decizia de impunere nr. X/18.X.2010, nu este prezentat motivul de drept pentru TVA, respectiv motivul de fapt și de drept pentru accesoriile aferente, organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța

asupra legalitatii acestora, motiv pentru care se va dispune aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din OG 92/2003, republicată la data de 31.07.2007, privind Codul de procedură fiscală, prin care se stipulează :

“ (3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmeaza sa se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de solutionare. [...]”

In concluzie, organele de solutionare a contestatiei apreciaza ca necesara desființarea Deciziei de impunere nr.X/18.X.2010, pentru taxa pe valoarea adaugata, urmând ca Activitatea de inspectie fiscala Valcea, Serviciul Control Fiscal Persoane Fizice să emită un nou act administrativ fiscal, potrivit considerentelor reținute anterior in cuprinsul deciziei astfel pronuntate.

Având în vedere considerentele reținute mai sus și în temeiul art.205 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit. a), art.213, alin (1) si (5) și art.216 alin. (3) din OG92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicat la data de 31.07.2007 se:

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere nr. X /18.X.2010 privind taxa pe valoarea adaugata, întocmita pentru **X**, pentru suma de **X lei** si refacerea acestora potrivit considerentelor reținute în cuprinsul solutiei astfel pronunțate.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,